

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipar) – Astinomikos Diefthindis Larnakas protiv Masouda Mehrabiparija

(Predmet C-390/14)

(2014/C 372/10)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Tuženik: Masoud Mehrabipari

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir načelo iskrene suradnje, načelo djelotvornosti u postizanju ciljeva direktiva, kao i načelo proporcionalnosti, primjerenosti i razumnosti kazni, mogu li se članci 15. i 16. Direktive 2008/115/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da dopuštaju pokretanje kaznenog postupka na temelju nacionalnog propisa koji je postojao prije prenošenja (članak 19. [stavak 1. točke (f) i (i) Zakona o strancima i useljavanju, pod naslovom „Poglavlje 105.”]), protiv državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom protiv kojega su bezuspješno primijenjene prisilne mjere udaljavanja i koji je bio pritvoren u razdoblju duljem od 18 mjeseci zbog toga što nije posjedovao putovnicu i nije surađivao s vlastima oko izdavanja takve putovnice preko njegovog veleposlanstva, pozivajući se na strah od progona od strane iranskih vlasti?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se navedeni kazneni postupak pokrenuti odmah nakon isteka najduljeg roka pritvora od 18 mjeseci radi protjerivanja, te zato državljanin treće zemlje s nezakonitim boravkom nije pušten na slobodu već može i dalje ostati u pritvoru zato što je protiv njega pokrenut kazneni postupak, ako sud to smatra potrebnim zbog opasnosti od bijega?
3. Koje je značenje izraza „nedostatak suradnje” državljanina treće zemlje, u smislu članka 15. [stavka 6. točke (a)] Direktive 2008/115/EZ i, osobito, može li se značenje tog pojma podudarati s odredbama nacionalnog prava (člankom 19. [stavkom 1. točkama (f) i (i) Zakona o strancima i useljavanju, pod naslovom „Poglavlje 105.”]), koje svako odbijanje „predočenja nadležnoj osobi bilo koje isprave koju on zatraži” podvrgava kaznenim sankcijama, kao i svako „aktivno ili pasivno opiranje ili sprečavanje nadležne osobe u izvršavanju njezinih dužnosti” zato što nije predočio putovnicu, kada u isto to vrijeme nisu podneseni dokazi o radnjama koje su vlasti poduzele u odnosu na vlasti zemlje porijekla radi uspješnog udaljavanja državljanina treće zemlje?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Api Raffineria di Ancona SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.

(Predmet C-391/14)

(2014/C 372/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Api Raffineria di Ancona SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU ⁽¹⁾ od 5. rujna 2013. nevaljana zbog toga što prilikom izračuna emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu nije uzela u obzir postotak emisija povezanih s izgaranjem ispušnog plina – ili procesnih plinova u industriji čelika – niti postotak emisija povezanih s toplinom iz kogeneracije, čime je povrijedila članak 290. UFEU-a i članak 10a. stavke 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾, prekoračila granice ovlasti koje su joj dodijeljene tom direktivom i djelovala protivno ciljevima direktive (promicanje korištenja energetski učinkovitijih tehnologija i uvažavanje zahtjeva gospodarskog razvoja i zapošljavanja)?
2. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana s obzirom na članak 6. UEU-a zato što je u suprotnosti s člankom 1. Dodatnog protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) kao i člankom 17. te konvencije s obzirom da su tom odlukom neopravdano povrijeđena legitimna očekivanja društava tužitelja da će zadržati imovinu koja se sastoji u preliminarnoj količini dodijeljenih emisijskih jedinica i na koje oni imaju pravo na temelju odredbi direktive, što je dovelo do gubitka gospodarske koristi povezane s tom imovinom?
3. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 296. stavka 2. UFEU-a i članak 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije jer nije primjereno obrazložena?
4. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije s obzirom da se tom odlukom krši članak 10a. stavak 5. Direktive 2003/87/EZ, načelo proporcionalnosti sadržano u članku 5. stavku 4. UEU-a te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da prilikom izračuna najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) nije uzela u obzir učinke izmjena u tumačenju pojma „uređaj za izgaranje” koje su nastupile između prvog (2005-2007) i drugog razdoblja (2008-2012) provedbe Direktive 2003/87/EZ?
5. Je li Odluka Europske komisije br. 448/2013/EU od 5. rujna 2013. nevaljana dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede članka 10a. stavka 5. Direktive 2003/87/EZ, članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ te je osim toga manjkava zbog neprovođenja istrage i pogreške u ocjeni s obzirom na činjenicu da je izračun najveće količine emisijskih jedinica za besplatnu raspodjelu (podatak relevantan za definiciju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije) izvršen na temelju podataka koje su dostavile države članice, a koji su međusobno neusklađeni jer se temelje na različitim tumačenjima članka 9a. stavka 2. Direktive 2003/87/EZ?
6. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem definira međusektorski faktor korekcije zbog povrede postupovnih pravila iz članka 10a. stavku 1. i članku 23. stavku 3. Direktive 2003/87/EZ?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240. str. 27.)

⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)